

Arrest

nr. 309 836 van 15 juli 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MONDEN
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat L. MONDEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 26 november 2021 toe op het Belgische grondgebied en diende op 1 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 26 juni 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 27 juni 2023 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, bent Pashtoen en soennitisch moslim. U bent ongehuwd en bent geboren en getogen in het dorp Kamalpoor in het district Qarghayi (provincie Laghman). U komt uit een gezin van 8 kinderen. Uw ouders en uw 6 zussen wonen bij uw tante in het nabijgelegen dorp Kush

Kamalpoor. Uw oudere broer Ulfat (28 jaar) is sinds de machtsovername van de taliban (augustus 2021) vermist. U liep school tot de 10de graad. Nadien hielp u in het huishouden en stond u in voor de verzorging van uw vader die jaren geleden verlamd raakte na een val het dak en sindsdien in een rolstoel zit.

Uw broer U.(...) werkte voor het Afghaanse Nationale leger (Afghan National Army, ANA). Hij studeerde van 2012 tot 2016 aan de Nationale Militaire Academie van Kabul. Na zijn studies werkte hij gedurende 3 jaar als financieel manager bij CTC in Pul-e-Charki, waar hij instond voor de salarissen. De laatste 3 jaren voor de machtsovername werkte hij op de luchtvaartsschool van Kabul en was hij onder meer verantwoordelijk voor een wapendepot. Uw broer kwam tijdens zijn verlof regelmatig naar het dorp Kamalpoor. Zijn echtgenote en kinderen woonden met jullie onder hetzelfde dak. Ongeveer 1 jaar voor de machtsovername begon de taliban uw broer telefonisch te bedreigen. Hierna kwam uw broer in het geheim naar het dorp en beperkte hij zijn bezoeken. Ongeveer 2 dagen voor de inname van Kabul (15/08/2021) viel de taliban uw dorp Kamalpoor binnen.

Enkele dagen erna doorzocht de taliban een 1ste keer de ouderlijke woning op zoek naar uw broer. Uw broer bevond zich in deze periode op zijn werk in Kabul en had zich 20 dagen eerder voor het laatst in het dorp laten zien. U was thuis tijdens deze 1ste huiszoeking. De taliban wilde u meenemen en er ontstond een discussie met uw familie. Uiteindelijk vertrok de taliban met de waarschuwing dat ze u de volgende keer zouden doden indien uw broer niet aanwezig zou zijn. Na deze gebeurtenis belde uw vader met uw broer die zijn verblijfplaats niet heeft meegedeeld. Sindsdien heeft niemand nog iets van uw broer vernomen. Na het bezoek van de taliban stuurde uw vader u naar uw tantes huis in Kush Kamalpoor. 's Anderdaags doorzocht de taliban een 2de keer de ouderlijke woning. Ze waren op zoek naar een wapen van uw broer en sloegen uw vader en de kinderen van uw broer. Twee dagen na uw aankomst bij uw tante vertrok u naar de grens met Iran, vanwaar u naar Turkije en later naar Griekenland doorreisde. Vanuit Griekenland kwam u via Macedonië, Servië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België. U kwam hier aan op 27/11/2021 en diende op 01/12/2021 een verzoek om internationale bescherming in.

In de dagen na uw vertrek kwam de taliban nog een 3de keer naar de ouderlijke woning. Opnieuw gingen ze op zoek naar een wapen en sloegen ze u uw familie. Na dit voorval vertrok uw familie naar uw tante in Kush Kamalpoor, waar ze tot op vandaag verblijven. Sinds hun vertrek naar uw tante kende uw familie geen problemen meer met de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u kopieën van uw taskara, de taskara van uw broer, een foto van u en uw broer, een foto van uw broer en uw vader, een foto van uw broer in legeruniform, twee werkbades van uw broer (legerbadge en toegangkaart luchtmacht), een diploma van uw broer behaald in 2016 aan de Nationale Militaire Academie van Afghanistan met bijhorende registratie en zijn rapport neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omwille van het profiel van uw broer. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Niettegenstaande u reeds in uw oproepingsbrief gewezen werd op uw wettelijke verplichting om uw volle medewerking te verlenen en de waarheid te vertellen en bij het begin van uw persoonlijk onderhoud nogmaals uitdrukkelijk op het belang om de waarheid te vertellen wordt gewezen (CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Hierbij dient vooreerst te worden opgemerkt dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd.

U gaf tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming op 01/12/2021 immers aan dat u 17 oud bent (uw administratieve geboortedatum is dan 31/12/2004).

Er werd echter vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Militair Hospitaal Koningin Astrid op 10/12/2021, dat u een leeftijd heeft van 21 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar.

Dat u bij aankomst in België 17 jaar zou geweest zijn, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk.

Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan het Internationale Verdrag inzake de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze. De bijkomende vaststelling dat u uw verklaarde leeftijd van bij de registratie blijft volhouden en tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 20/04/2023 blijft zeggen dat u 17 jaar was bij uw aankomst in België ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid verder (CGVS, p.4).

Voor wat betreft de door u neergelegde taskara (identiteitsaart) op het CGVS, waarmee u uw verklaringen als zou u in 1383 (wat overeenstemt met 2004) zijn geboren en uw minderjarigheid op het moment van uw aankomst in België wenst aan te tonen, merkt het CGVS op dat het door u neergelegde document slechts een kopie betreft, waarvan de authenticiteit op geen enkele manier kan worden geverifieerd (CGVS, p. 4).

Met betrekking tot het profiel van uw broer U.(...) die als militair bij het voormalige Afghaanse leger werkzaam was, dient het volgende te worden opgemerkt.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer Ulfat omwille van zijn job door de taliban gezocht werd en sinds uw vertrek (augustus 2021) vermist is. Uw vader heeft kort voor uw vertrek uit het dorp (augustus 2021) voor het laatst met hem gesproken (CGVS, p.6).

Het CGVS merkt op dat u over de situatie voor uw broer U.(...) allerminst geloofwaardige verklaringen aflegde.

Zo repte u op 01/12/2021 tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming op DVZ met geen woord over het feit als zou hij vermist zijn (Fiche "Mineur Etranger Non Accompagné", dd.01/12/2021). Gevraagd naar zijn adres zei u dat hij, evenals uw ouders en uw zussen in het dorp Kamalpoor verblijft.

Ook op 19/05/2022 maakte u op DVZ geen gewag van het feit als zou uw broer verdwenen zijn en zei u dat uw broer in het dorp Kamalpoor woont (Verklaring DVZ, nr.17). Alsook bij het invullen van uw vragenlijst repte u met geen woord over het feit als zou uw broer Ulfat verdwenen zijn (Vragenlijst DVZ, nr.5).

Dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS van 20/04/2023 plots aanhaalde dat uw familie niet weet waar uw broer zich bevindt en het laatste contact met uw familie reeds van enkele dagen voor uw vertrek plaatsvond is opmerkelijk (CGVS, p.6; p.8).

Het CGVS merkt bij bovenstaande op dat van u, die beweert te vrezen voor zijn leven omwille van het profiel van zijn broer en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, wel redelijkerwijs kan worden verwacht dat u een dermate essentieel element in uw relaas bij aanvang van de asielprocedure spontaan zou vermelden zo dit op enige waarheid zou berusten.

Op de vraag in het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS of u opmerkingen had bij uw gehoor op DVZ en/of dingen wilde toevoegen of wijzigen, antwoordde u bovendien negatief (CGVS, p.3). Tevens haalde u aan alle essentiële elementen in uw vragenlijst DVZ kort te hebben toegelicht (CGVS, p.3).

Dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud geen melding maakte van de verdwijning van uw broer is merkwaardig. Temeer daar u, zoals hierboven toegelicht, ruimschoot de kans kreeg om eventuele gebreken in uw verklaringen DVZ aan te kaarten.

Uw verklaring na confrontatie met bovenstaande observaties, namelijk als zou er op DVZ niets over uw broer gevraagd zijn en u op DVZ niet vermeldde dat uw broer in het dorp was kan het CGVS niet overtuigen (CGVS, p.20).

Over de situatie van uw broer merkt het CGVS aanvullend op dat u onsamenvattende verklaringen aflegde over zijn 2 werkbades, waarvan u kopieën neerlegde. Tot 2 keer toe verklaarde u op het CGVS dat de originele werkbades van uw broer bij uw vader in het huis liggen (CGVS, p.4; p.23). Doorgevraagd of uw broer deze documenten niet nodig had op zijn werkplaats antwoordde u dat hij ze tijdens zijn werk nodig had maar er nu geen werk meer is (CGVS, p.4).

In het licht van een latere verklaring voor het CGVS, namelijk als zou uw broer in de periode voorafgaand aan de machtsovername niet thuis maar op zijn werkplaats in Kabul zijn geweest, vroeg de PO hierover verduidelijking.

Het is opmerkelijk dat u uw eerdere verklaringen over uw broers werkbades hierna wijzigde. Zo zei u plots dat uw broer beide werkbades normaliter op zak had maar één van de bades thuis bij uw vader ligt. Tevens voegde u eraan toe dat uw broer de ene badge mogelijks thuis is vergeten of uit schrik voor de taliban had thuisgelaten (CGVS, p.23). Bovenstaand onsamenhangend discours zet uw verklaringen over de precieze situatie van uw broer nog verder op de helling.

In dit verband merkt het CGVS bovendien op dat uw verklaringen voor het CGVS als zou u geen enkel nieuws hebben over uw broer weinig overtuigend zijn. Zo bleef u vaag over het laatste gesprek dat uw vader na de eerste inval van de taliban in het ouderlijk huis met uw broer zou hebben gehad. U haalde aan dat uw vader uw broer vroeg waar hij zich bevond maar hij zijn verblijfplaats niet heeft meegedeeld. Waarover uw broer en uw vader het tijdens dit gesprek nog hebben gehad weet u niet (CGVS, p.6). U beweerde verder dat uw vader uw broer later opnieuw probeerde te contacteren maar zijn nummer niet meer actief is en uw broer zelf ook geen contact meer met uw familie heeft genomen (CGVS, p.8). Gevraagd welke stappen uw familie hierna heeft genomen om het contact met uw broer te herstellen, zei u enkel dat het contactnummer niet meer bereikbaar is en uw familie misschien heeft gezocht maar u het niet weet aangezien u vandaar vertrokken bent (CGVS, p.9). Op de vraag of u aan uw vader vroeg, met wie u na uw vertrek altijd contact hield, op welke wijze hij trachtte om het contact met uw broer te herstellen zei u dat uw vader naar uw broers vrienden belde maar zij evenmin iets over hem wisten (CGVS, p.9). Doorgevraagd slaagde u er slechts in 1 vriend bij naam te noemen, met name Maroof, waarover u zei u dat hij in het verleden samen met uw broer bij CTC werkzaam was (CGVS, p.13). Namen van andere vrienden die uw vader gecontacteerd heeft kende u niet. Evenmin wist u waar Maroof zich momenteel bevindt. Uw verklaring voor uw gebrek aan informatie als zou u zelf niet met Maroof gesproken hebben kan het CGVS niet overtuigen (CGVS, p.9). Op de vraag of uw vader uw broers chef bij de luchtmacht in Kabul belde zei u voorts het volgende: "Neen ze zijn er niet." Het is weinig geloofwaardig dat uw familie niet aan contactgegevens van uw broers chef in Kabul zou kunnen geraken (CGVS, p.17).

De vraag of u zelf stappen zette om uw broer via facebook, telefonisch of via vrienden te contacteren beantwoordde u trouwens negatief en u zei hierover enkel in stereotiepe en algemene bewoordingen dat u uw broers vrienden niet kent en wees er andermaal op dat het uw vader was die contact had met uw broer. Hiernaar gevraagd zei u niet te weten of uw broer actueel een profiel op facebook heeft (CGVS, p.10).

Bovenstaande zeer rudimentaire, algemene en weinig overtuigende verklaringen over de geleverde inspanningen nadat het contact met uw broer werd verbroken zijn opmerkelijk en zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de precieze situatie van uw broer andermaal op de helling. De vaststelling overigens dat u zich passief opstelt om hierover meer informatie te verzamelen is merkwaardig. Temeer daar uw broer diegene is, naar aanleiding van wiens profiel u problemen zou kennen met de taliban en aldus de spilfiguur is in uw relaas.

Aangaande de problemen voor uw broer voorafgaand aan uw vertrek merkt het CGVS verder op dat het uitermate vreemd is dat u op DVZ met geen woord repte over de telefonische bedreigingen van de taliban waarmee uw broer voorafgaand aan zijn verdwijning te maken kreeg.

Bovendien stipt het CGVS aan dat u over deze dreigementen niet meer informatie kon verschaffen. U verklaarde nogmaals dat uw broer hierover met uw vader en niet met u sprak. Bovenvermelde is geen afdoende verklaring voor uw gebrek aan informatie (CGVS, p.18).

Op de vraag verder of uw broer naar aanleiding van deze dreigementen met zijn oversten heeft gepraat antwoordde u enkel in vage en stereotiepe bewoordingen: "Het zou kunnen dat hij sprak met hen ja." Doorgevraagd waarover dit gesprek ging moest u wederom het antwoord schuldig blijven en voegde u er andermaal aan toe dat u niet diegene was die met hen sprak. Dat u zich hierover niet ernstig geïnformeerd heeft via uw vader, met wie u nog steeds contact heeft, doet andermaal afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid (CGVS, p.9; p.19).

Alle bovenstaande vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw broers situatie verder op de helling.

Ook wat betreft uw eigen problemen of de problemen (of situatie) van uw familieleden met de taliban, overtuigen uw verklaringen niet.

Bij het invullen van uw vragenlijst DVZ op 19/05/2022 maakte u melding van 2 invallen van de taliban in uw woning. U voegde eraan toe dat u de 2 keer dat de taliban kwamen niet thuis was (Vragenlijst DVZ, dd. 19/05/2022, nr.5). In strijd hiermee verklaarde u voor het CGVS dat u tijdens het 1ste bezoek van de taliban, dat u enkele dagen na de machtsovername situeert, zelf aanwezig was en naast uw vader stond toen de taliban ermee dreigde u bij hun volgende bezoek te doden indien uw broer niet aanwezig zou zijn, waarna u naar uw tantes huis bent gevlucht (CGVS, p.21). Bovenstaande discrepanties over de precieze omstandigheden van uw problemen zetten de geloofwaardigheid ervan op de helling.

Opmerkelijk verder is dat u, in tegenstelling tot in uw vragenlijst DVZ, op het CGVS melding maakt van nog een 3de bezoek van de taliban aan de ouderlijke woning (CGVS, p.22 en Vragenlijst DVZ, dd.19/05/2022, nr.5). Op het CGVS situeerde u de 3 bezoeken van de taliban allemaal binnen een periode van enkele dagen. Over het 2de en 3de bezoek van de taliban zei u verder hiervan bij uw aankomst in België te zijn

ingelicht. In het licht van bovenstaande is het op z'n minst merkwaardig te noemen dat u bij het invullen van uw vragenlijst op 19/05/2022 geen melding maakte van een 3de inval van de taliban. Aangaande de huiszoekingen van de taliban merkt het CGVS aanvullend op dat u in uw vragenlijst met geen woord repte over het feit als zouden uw familieleden tijdens het 2de en 3de bezoek door de taliban geslagen zijn. Uw verklaringen na confrontatie als zou u op moment van uw verklaringen op DVZ niet genoeg informatie hebben gehad en hierover nadien meer informatie zou hebben gekregen kan het CGVS in het licht van alle bovenvermelde niet overtuigen (CGVS, p.22).

Aangaande de door u aangehaalde problemen met de taliban merkt het CGVS volledigheidshalve op dat het uitermate merkwaardig is dat uw familie nog steeds bij uw tante in het nabijgelegen Kush Kamalpoor verblijft. Bovenstaande staat haaks op de ernst van de door u aangehaalde problemen die zij na de machtsovername met de taliban zouden hebben gekend (CGVS, p.5; p.7-8).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u de Vluchtelingenstatus niet kan worden toegekend.

De overige door u neergelegde documenten, namelijk kopieën van de taskara van uw broer, 2 werkbades van uw broer, uw broers diploma en rapport van de Nationale Militaire Academie en bijhorend registratiedocument, een foto van uw broer in militair uniform en 2 familiefoto's zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen wijzigen. De documenten bevestigen enkel de identiteit, uw familieband met uw broer en zijn werk bij het Afghaanse leger, elementen die hier niet ter discussie staan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/>

easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar.

Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA

rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de Taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, §28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §278-281). Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §75 en §92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor. Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socioeconomische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and

in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat

over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift, aanvullende nota's en stukken

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist dat zijn relaas als ongeloofwaardig kon worden weggezet. In de eerste plaats verwijst verzoeker naar de resultaten van het leeftijdsonderzoek. Volgens verzoeker kan hem niet worden verweten dat hij zijn leeftijd weergaf zoals op zijn taskara. Hierbij levert verzoeker ook kritiek op de beoordeling van de neergelegde taskara's omdat die slechts kopieën zouden zijn, terwijl de overige documenten wel werden aanvaard. Verzoeker beweert dat hij zich te goeder trouw heeft vergist met betrekking tot zijn leeftijd en hieruit kan volgens hem geen leugenachtigheid worden afgeleid.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat de tewerkstelling van zijn broer bij het Afghaanse leger in de beslissing niet ter discussie staat, maar dat de verwerende partij heeft nagelaten objectieve informatie op te zoeken waaruit blijkt dat verzoeker hierdoor een risico loopt. Hij verwijst hierbij naar de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023, waaruit blijkt dat leden van de veiligheidsdiensten van de voormalige

Afghaanse overheid een risicoprofiel uitmaken en dat Afghaanse onderdanen met dit profiel in aanmerking komen voor de erkenning als vluchteling. Uit informatie van de Deense immigratiedienst en EASO leidt verzoeker af dat de taliban zich richten tegen leden van het Afghaanse leger en hun families. Het standpunt van de commissaris-generaal, dat de documenten die verzoeker aanbracht niet van aard zijn om de negatieve beslissing te kunnen wijzigen, acht verzoeker in strijd met het arrest *Singh* van het EHRM. De documenten over het werk van zijn broer en de foto's behoren tot de kern van zijn asielrelaas, zo stelt verzoeker.

In zijn eerste middel beklagt verzoeker zich over het feit dat er tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen zijn verklaringen bij het CGVS en de verklaringen die hij aflegde in het kader van het opmaken van de fiche 'niet-begeleide minderjarige vreemdeling' (hierna: NBMV), bijvoorbeeld met betrekking tot de verblijfplaats van zijn broer, terwijl deze volgens hem niet meer kunnen worden ingeroepen om zijn geloofwaardigheid in twijfel te trekken. De fiche NBMV heeft volgens verzoeker geen waarde meer omdat hij als meerderjarige wordt beschouwd en omdat dit een ongeoorloofd onderscheid in het leven zou roepen ten opzichte van andere meerderjarige verzoekers om internationale bescherming die geen NBMV-fiche hebben laten opmaken. Verzoeker stelt zich ook vragen bij de vertaling van zijn verklaringen bij het opmaken van de fiche, wijst erop dat uit de fiche niet blijkt of hij deze heeft kunnen nakijken en correcties heeft kunnen aanbrengen. Daarnaast werpt verzoeker op dat hij op het ogenblik van het opstellen van de NBMV-fiche nog niet de gelegenheid had om met een advocaat te spreken zodat problemen hadden kunnen worden vermeden. Tenslotte meent verzoeker dat de verklaringen dermate beknopt geformuleerd zijn dat hieruit volgens hem niet veel uit kan worden afgeleid.

Verzoeker betwist de interpretatie van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst melding maakte van 2 invallen van de taliban bij hem thuis, tijdens zijn afwezigheid, terwijl hij op het CGVS zou hebben gezegd dat hij tijdens het eerste bezoek zelf aanwezig was. Verzoeker meent dat het gaat om een typfout van de interviewer.

Naar het oordeel van verzoeker werd onvoldoende rekening gehouden met de individuele elementen van zijn profiel, met name de beperkte scholing, zijn jonge leeftijd en de omstandigheden waarin de NBMV-fiche werd opgemaakt. Verzoeker acht de beoordeling van de commissaris-generaal te streng. Aangezien er weinig ongeloofwaardige elementen overblijven, meent verzoeker in aanmerking te komen voor de toekenning van het voordeel van de twijfel. Verzoeker vordert in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing om de commissaris-generaal te verplichten een nieuwe evaluatie te laten maken van zijn vluchtrelaas.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de evaluatie op basis van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet stelt verzoeker dat er in Afghanistan sprake is van een precaire socio-economische situatie hetgeen bevestigd wordt door de landeninformatie. Verzoeker wijst op de redenering uit de bestreden beslissing op grond van de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM waaruit volgt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie slechts onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet valt indien de extreme armoede voortvloeit uit opzettelijke handelingen of nalatigheden van een actor in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet en dat de verzoeker specifiek aan dit risico moet worden blootgesteld zodat hij niet in zijn elementaire levensbehoeften kan voorzien. In de beslissing, zo vervolgt verzoeker, wordt op basis van de landeninformatie geconcludeerd dat de precaire socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van vele factoren waarbij het optreden van de taliban van minder groot belang is. Verzoeker betwist dat de deplorabele socio-economische situatie in Afghanistan geen reden zou zijn om de subsidiaire bescherming toe te kennen op grond van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Het toetsingskader uit de rechtspraak in het arrest *M'Bodj* is volgens verzoeker niet in overeenstemming met de rechtspraak van het EHRM, onder andere in de zaak *Sufi en Elmi*. Volgens verzoeker hoeven de handelingen van de actoren niet per se intentioneel of gericht te zijn op een individu of een groep van personen. Er moet worden nagegaan in hoeverre verzoeker in staat zal zijn in zijn basisbehoeften, zoals voedsel, hygiëne en accommodatie te voorzien. Volgens verzoeker is het daarbij niet noodzakelijk dat het risico op extreme armoede specifiek en individueel van aard is omdat dit de bescherming van artikel 3 van het EVRM illusoir zou maken.

In het licht van artikel 3 van het EVRM, zo vervolgt verzoeker, zijn beperkingen op de toegang tot socio-economische rechten een verzwarende omstandigheid bij de beoordeling van een verwijderingsmaatregel. De directe en indirecte acties van de taliban moeten worden beoordeeld aan de hand van de rapporten van de Verenigde Naties. Verzoeker stelt dat hieruit blijkt dat vele miljoenen Afghanen nood hebben aan humanitaire hulp en dat de machtsvername verdere economische achteruitgang veroorzaakt, onder andere door verstikking van de media en maatschappelijke organisatie en restricties ten opzichte van vrouwen. De inmenging van de taliban in de hulpoperaties draagt verder bij tot de precaire

humanitaire situatie. Verzoeker benadrukt dat de taliban zelf en intentioneel verantwoordelijk zijn voor de humanitaire ramp. Verzoeker besluit dat de situatie in Afghanistan in grote mate vergelijkbaar is met de situatie in Somalië in de zaak *Sufi en Elmi*. Er moet volgens deze rechtspraak, zo meent verzoeker, ook worden nagegaan hoe hij aan voedsel zal geraken, hoe hij accommodatie zal kunnen vinden, enz., waarbij zijn sociaal netwerk in rekening dient te worden genomen omdat iemand zonder sociaal netwerk bijzonder kwetsbaar is om in een situatie van armoede terecht te komen. Hierbij merkt verzoeker op dat er weinig informatie te vinden is over de vraag in hoeverre Afghanen die uit Europa terugkeren een beroep kunnen doen op de ondersteuning van hun oude netwerken. Verzoeker wijst erop dat zijn vader verlamd is, zijn broer spoorloos is en zijn gezin geen inkomen meer heeft. Verzoeker wijst erop dat hij slechts 23 jaar oud is en het moeilijk zal hebben om zijn leven terug op te starten. Hij vreest bij een terugkeer in een situatie van extreme armoede terecht te komen die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire basisbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Op die gronden meent verzoeker in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus en stelt hij dat de beslissing op zijn minst moet worden vernietigd.

2.2. De verwerende partij maakte op 21 februari 2024 een aanvullende nota over aan de Raad waarin de landeninformatie wordt *geüpdatet* (Aanvullende nota verwerende partij, 21 februari 2024). Volgende COI-rapporten worden hierin opgesomd:

“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/20232/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

2.3. Ter terechtzitting legt de aanwezige raadvrouw van verzoeker een summiere aanvullende nota neer waarbij zij een ongedateerde getuigenis voegt van dr. G. G. Q., die verklaart verzoeker in haar praktijk in Scherpenheuvel te hebben ontvangen (Aanvullende nota verzoeker, 29 februari 2024, stuk 1).

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet

noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Onderzoek van het beroep

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

5.1.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op basis van zijn taskara verklaarde minderjarig te zijn en afkomstig te zijn uit het district Qarghayi in de provincie Laghman (AD, stuk 7, inventaris +documenten DVZ, Verklaring DVZ, 19 mei 2022, persoonsgegevens). Hij koppelde zijn vrees voor vervolging door de taliban aan de tewerkstelling van zijn broer voor het Afghaanse leger (AD, stuk 7, inventaris +documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 19 mei 2022). Verzoeker verklaarde dat de taliban kort na de machtsovername twee keer bij hen langskwamen op zoek naar zijn broer. Verzoeker stelde dat hij bij het tweede bezoek van de taliban afwezig was en zijn vader hem afraaide om naar huis terug te keren omwille van de bedreigingen door de taliban (*Ibid.*).

5.1.3. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat verzoeker slechts ter gelegenheid van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal plots te kennen gaf dat zijn broer sedert de periode van de machtsovername vermist is en de familie sedertdien niets meer van hem heeft vernomen (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, 20 april 2023, p. 6 en 8-9). Bovendien zouden verzoekers ouders, zijn 6 zussen en de kinderen van zijn broer sedertdien verhuisd zijn naar de woning van een maternale tante in Kush Kamalpoor en dat de oorspronkelijke gezinswoning sedertdien leegstaat (*Ibid.*, p. 8). Verzoeker had echter eerder bij het opmaken van de NBMV-fiche verklaard dat al zijn gezinsleden, inclusief zijn oudste broer, op hetzelfde adres in Kamalpoor verbleven (AD, stuk 7, inventaris + documenten DVZ, fiche NBMV, 1 december 2021) en herhaalde dit bij het afleggen van zijn verklaring op de DVZ (AD, stuk 7, inventaris + documenten DVZ, verklaring DVZ, 19 mei 2022, persoonsgegevens van de partner en gezinsleden). Bijgevolg kan ernstig worden getwijfeld aan de verklaringen van verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud van april 2023 waarbij hij stelde dat zijn broer op dat moment reeds meer dan anderhalf jaar vermist zou zijn en er geen enkel contact meer met hem kan worden gelegd en dat zijn gezinsleden hun oorspronkelijke gezinswoning reeds geruime tijd hadden verlaten (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, 20 april 2023, p.8-9).

5.1.4. In zoverre verzoeker zich met de kritiek op de beoordeling van zijn verklaringen bij het opmaken van de NBMV-fiche richt tegen de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie van 14 december 2021, dringt zich de vaststelling op dat de Raad hiervoor niet bevoegd is. Zoals trouwens aangegeven bij de kennisgeving van de beslissing van de FOD Justitie, die in het administratief dossier werd opgenomen, staat er op grond van artikel 14, §1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State enkel een beroep open bij de Raad van State dat overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten binnen de 60 dagen na ontvangst van de beslissing moet worden ingediend. Indien verzoeker een probleem bij dit leeftijdsonderzoek wenste aan te kaarten, kon worden verwacht dat hij hiertoe de geëigende weg hanteerde. Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk dat hij het aangewezen rechtsmiddel heeft benut. Voorts kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij stelt dat de gegevens uit de NBMV-fiche niet zouden mogen worden aangewend om zijn geloofwaardigheid in twijfel te trekken. De vaststellingen van de commissaris-generaal hebben immers betrekking op de verklaringen van verzoeker over de persoonsgegevens (het adres/de verblijfplaats) van zijn gezinsleden. Het is weinig ernstig dat verzoeker de bijstand van een raadsman noodzakelijk acht om over bepaalde persoonsgegevens consistente verklaringen te kunnen afleggen. De Raad stelt overigens vast dat verzoeker niet alleen bij het opmaken van de NBMV-fiche op 1 december 2021, maar ook bij het afleggen van zijn verklaring bij de DVZ op 19 mei 2022 hetzelfde verklaarde betreffende de (actuele) verblijfplaats van zijn familieleden. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd verzoeker overigens de gelegenheid geboden om opmerkingen, toevoegingen of veranderingen te melden in vergelijking met het gehoor bij de DVZ, maar verzoeker is hier niet op ingegaan (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, 20 april 2023, p. 3). Verzoeker kan dus niet worden gevolgd waar hij stelt dat hij nooit de mogelijkheid zou hebben gehad om correcties aan te brengen. Bovendien blijkt uit de vertaling van de kopie van zijn taskara dat de leeftijd van verzoeker werd ingeschat op basis van zijn uiterlijk (AD, stuk 5, Documenten, taskara verzoeker) zodat hij bij het weergeven van zijn leeftijd volgens de taskara redelijkerwijs kon weten dat deze mogelijk niet overeenstemde met zijn werkelijke kalender- of biologische leeftijd. De redenen die verzoeker in zijn middel aanbrengt om het weinig geloofwaardige karakter van zijn verklaringen te rechtvaardigen, kunnen niet worden aanvaard.

5.1.5. De Raad wijst er voorts op dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingen zaken met betrekking tot de bezoeken van de taliban aan zijn ouderlijk huis uitdrukkelijk het volgende stelde: *“De twee keer dat ze kwamen was ik niet thuis”* (AD, stuk 7, Inventaris + documenten DVZ, Vragenlijst CGVS, 19 mei 2022). Op het commissariaat-generaal stelde verzoeker dat hij erbij was toen ze de eerste keer langskwamen en maakte hij gewag van drie bezoeken van de taliban (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, 20 april 2023, p. 21-22). In de bestreden beslissing wordt daarenboven ook nog gewezen op het gegeven dat verzoeker nooit eerder melding maakte van de telefonische bedreigingen die zijn broer reeds vóór zijn verdwijning zou hebben ontvangen vanwege de taliban (*Ibid.*, p. 18). Er zijn dus meerdere verschillen op te merken tussen de initiële verklaringen van verzoeker bij de DVZ en zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. In zijn middel schrijft verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen betreffende zijn aanwezigheid bij de huisbezoeken toe aan een typefout van de interviewer, maar dit kan niet worden opgemaakt uit de stukken van het administratief dossier. Zoals gezegd had verzoeker ook al eerder de gelegenheid om eventuele correcties aan te brengen betreffende deze aspecten van zijn verklaringen over de vervolgingsfeiten, die de rechtstreekse aanleiding vormden voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

5.1.6. Op basis van de neergelegde stukken (AD, stuk 5, Documenten, mil. badge broer, toegangsbadge broer, diploma, foto's) kan, rekening houdend met de zeer beperkte bewijswaarde van Afghaanse documenten (AD, stuk 6, Landeninformatie, COI Focus Afghanistan, corruptie en documentfraude, 14 januari 2021), bewezen worden geacht dat de broer van verzoeker een risicoprofiel heeft. Los van de vraag of de tewerkstelling van verzoekers oudere broer voor het voormalige Afghaanse leger afdoende werd bewezen, dient verzoeker zelf concreet aannemelijk te maken dat hij, als familielid van een medewerker van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten, onder de negatieve aandacht van de taliban zou komen. Uit de door verzoeker aangehaalde EUAA *Country Guidance Afghanistan* blijkt dat een gegronde vrees voor vervolging bewezen kan worden geacht voor personen die lid waren van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten. Voor familieleden van individuen met dit profiel kan er volgens de *Country Guidance* sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de medewerker van de veiligheidsdiensten waarmee zij verwant zijn. Gelet op de weinig geloofwaardige verklaringen over de bezoeken van de taliban, kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging door de taliban worden vastgesteld.

5.1.7. Verzoeker beweert in zijn middel dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn specifieke situatie en meent dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van het voordeel van de twijfel. De Raad stelt vast dat de verklaringen van verzoeker over de vervolgingsfeiten niet aannemelijk werden bevonden, waardoor de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet niet vervuld zijn en aan verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

5.1.8. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 48/3 en/of 48/6 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2.2. Met betrekking tot de 'ernstige schade', zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, worden geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie

kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij omwille van het profiel van zijn broer onder de negatieve aandacht zou komen van de taliban.

5.2.4. Verzoeker meent in zijn tweede middel dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, waarmee verzoeker in geval van terugkeer zal worden geconfronteerd, overeenkomt met 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

De terminologie uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU en is identiek aan de bewoordingen van artikel 3 van het EVRM. De vorm van 'ernstige schade' uit artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet dient dan ook te worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak inzake artikel 3 van het EVRM van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2011/95/EU naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van opzettelijke gedragingen of omissies van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van een samenloop van allerhande objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

5.2.5. In haar aanvullende nota van 21 februari 2024 stelt de verwerende partij hierover, onder verwijzing naar meer recente landeninformatie, het volgende: *"Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor. Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazare Sharif, and Herat City van augustus 2020, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, securityrelated, and humanitarian*

developments van 4 november 2022 en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.”

Verzoeker brengt in zijn tweede middel geen overtuigende landeninformatie aan waaruit blijkt dat het beleid van de taliban wél in overwegende mate aan de basis zou liggen van de uiterst verontrustende socio-economische en humanitaire toestand in Afghanistan.

5.2.6. Verzoeker is een jongeman die verklaarde in goede gezondheid te verkeren (AD, stuk 7, Inventaris + Documenten DVZ, Verklaring DVZ, 19 mei 2022, Aanvullende informatie), zodat hij niet aantoont dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan onmogelijk in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien. In zijn middel oppert verzoeker dat hij een netwerk ontbeert in Afghanistan. Uit zijn verklaringen blijkt evenwel dat zijn ganse familie verblijft in het huis van zijn maternale tante en aldaar geen specifieke problemen ervaart (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, 20 april 2023, p. 8). Verzoeker verklaarde nog frequent contact te onderhouden via *facebook* met zijn ouders en al zijn zussen (*Ibid.*, p. 9). De familie zou luidens de verklaringen van verzoeker ook over landbouwgronden beschikken die worden verpacht, waaruit zij inkomsten betrekken (*Ibid.*, p. 16-17). Een paternale neef van verzoeker zou 9.000 à 10.000 euro veil hebben gehad om zijn reis naar Europa te financieren. Uit dit alles kan worden afgeleid dat verzoeker in zijn land van herkomst kan bogen op een sociaal kapitaal en zich ook financieel zal kunnen beredderen. De huidige beweringen van verzoeker in zijn middel dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan in een situatie van extreme armoede zal terechtkomen omdat hij geen beroep meer zou kunnen doen op zijn ‘oude’ netwerk, kunnen in het licht van wat voorafgaat geenszins overtuigen.

5.2.7. Uit het stuk dat door de aanwezige raadvrouw van verzoeker wordt neergelegd, blijkt dat verzoeker op consultatie is geweest bij een vrouwelijke arts uit Scherpenheuvel en bij haar een goede indruk heeft nagelaten. Er wordt evenwel niet verduidelijkt in hoeverre dit een invloed heeft op de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming.

5.2.8. Terloops stipt de Raad aan dat dit alles niet wegneemt dat een terugkeer naar Afghanistan aanleiding zou kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM omwille van de precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar. Zoals hierboven uiteengezet, valt deze mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM evenwel buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De eventuele schending van artikel 3 van het EVRM omwille van factoren die niet als 'ernstige schade' kunnen worden aangemerkt, dient alleszins grondig te worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

5.2.9. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

5.2.10. In haar aanvullende nota heeft de verwerende partij de actuele veiligheidssituatie geanalyseerd aan de hand van de COI-rapportage van augustus en november 2022 en de EUAA *Afghanistan Country Focus* van december 2023. De commissaris-generaal stelde vast dat het niveau van het willekeurig geweld sinds de machtsovername door de taliban gevoelig is gedaald: *"Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023."*

Uit een analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat er her en der nog wel gericht geweld voorkomt, maar dat *"er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet."*

Specifiek met betrekking tot de provincie Laghman, waarvan verzoeker afkomstig is, blijkt uit de landeninformatie van het EUAA dat er aldaar geen risico bestaat voor burgers op slachtofferschap van willekeurig geweld, ofwel omdat de criteria, om te kunnen spreken van een gewapend conflict, niet voorhanden zijn, ofwel omdat de mate van het willekeurig geweld zodanig beperkt is dat er geen reëel risico bestaat. Verzoeker toont ook helemaal niet aan dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden zijn die voor hem het risico op slachtofferschap van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet zouden verhogen.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en/of 48/6 van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.

De beide middelen zijn ongegrond. Voor zover als nodig treedt de Raad de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6.3. Er blijken ook geen essentiële elementen te ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Er werd niet aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet dan

ook geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN